

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 03. november 2011. god.
Br. ref.: RK 152/11

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 105/10

Podnosilac

Alomerović Muris

Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova A. br. 198/2009 od 17. jula 2009. god. i Mia br. 7/2009 od 27. avgusta 2010. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Alomerović Muris, sa prebivalištem u Mitrovici, koga zastupa gđa Shefkije Bunjaku, advokat iz Prištine, a postupajući sa overenim punomoćjem od 28. oktobra 2010. god.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presude Vrhovnog suda br. 198/2009 od 17. jula 2009. god. i Mia br. 7/2009 od 27. avgusta 2010. god. Poslednja presuda je podnosiocu zahteva uručena 10. septembra 2010. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti presuda Vrhovnog suda tvrdeći da je Vrhovni sud pogrešno ustanovio da zastupnik podnosioca zahteva ne treba da se smatra ovlašćenim licem, nadležnim do podnese zahtev relevantnom organu Opštine Mitrovice za parcelizaciju i prenos nepokretnosti.
4. On tvrdi da je time Vrhovni sud povredio njegova prava iz člana 24. [Jednakost pred zakonom] i člana 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Ustav”).
5. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Suda da uvede privremenu meru.

Pravni osnov

6. Član 113. stav 7. Ustava, članovi 22. i 27. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2010. god. (br. 03/L-121) (u daljem tekstu: „Zakon“) i pravila 54, 55. i 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Poslovnik o radu“).

Postupak pred Sudom

7. Dana 15. oktobra 2010. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Sud“).
8. Dana 16. decembra 2010. god., predsednik je nalogom br. GJR 105/10 imenovao sudiju Ilirianu Islami za sudiju izvestioca. Istog dana nalogom br. KSH. 105/10 predsednik je imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Enver Hasani.
9. Zahtev je 19. januara 2011. god. prosleđen Vrhovnom sudu.
10. Veće za razmatranje je 4. oktobra 2011. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 27. novembra 2008. god., Odeljenje za katastar i geodeziju Opštine Mitrovica je odbilo zahtev Društvenog preduzeća “Gornji Ibar” iz Rožaja, Crna Gora (u daljem tekstu: „DP Gornji Ibar”) u vezi sa parcelizacijom i prenosom prava nad određenim katastarskim parcelama u Registru prava na nepokretnu imovinu, i odbio da izvrši upis ovih parcela zbog nedostatka relevantnih dokaza kojim bi se opravdao pravni osnov tog zahteva.
12. Odeljenje je obrazložilo da je DP-u pružena mogućnost da kompletira dokumentaciju u određenom roku, ali to nikada nije učinjeno; uzimajući u obzir da je prošlo dosta vremena i sumnje koje su postojale u vezi sa originalnošću dokumenata podnetih od strane zastupnika DP-a, Opštinske službe pokušale su da nađu originalnu dokumentaciju koja je bila neophodna za eliminisanje prepreka za upis imovine, ali bez uspeha.

13. Dana 2. decembra 2008. god., g. E. K., ovlašćeni zastupnik Akcionarskog društva „2M“ Rožaje, registrovano u Podgorici sa kancelarijom u Mitrovici, podneo je žalbu Katastarskoj agenciji Kosova (u daljem tekstu: „KAK“) protiv odluke Odeljenja od 27. novembra 2008. god. (N. B. DP „Gornji Ibar“ i kompanija „2 M“ Rožaje su osnovani zajedno sa 4 druge kompanije kao nova preduzeća nakon što je matica kompanija „Trgovina“ iz Rožaja (Crna Gora) raspuštena od strane Skupštine akcionara dana 31. jula 1999. god.)
14. Odlukom od 22. januara 2009. god. KAK je odbio žalbu sa obrazloženjem da je slučaj bio u vezi sa „DP Gornji Ibar“ i nepokretnom imovinom koja se nalazi u Mitrovici, dok je Akcionarsko društvo „2M“ Rožaje ovlastilo E. K. da zastupa preduzeće „2M“ Rožaje, registrovano u Crnoj Gori. Prema KAK-u ovo pokazuje da je bilo dva entiteta sa različitim imenima, prvi je bio DP „Gornji Ibar“, koje je tražilo upis prava na nepokretnu imovinu, a drugi je bio entitet koji se zvao Akcionarsko društvo „2M“ Rožaje koje je ovlastilo E. K. iz Mitrovice da ga zastupa.
15. KAK je dalje naveo da po Uredbi UNMIK-a 2002/12 i Zakonu 03/L-067, KPA odnosno KAP su bili jedini poverenici za imovinu DP-a „Gornji Ibar“ i sledstveno samo su one mogle da budu stranke u postupku. Stoga E. K. kao ovlašćeno lice pravnog lica „2M“ Rožaje nije ispunilo pravne uslove propisane članom 38. Zakona br. 02/L-28 o Upravnom postupku, prema kome samo zainteresovane strane ovlašćene zakonom mogu da pokrenu postupak, što je u ovom slučaju bio KPA, odnosno KAP. KAK je zaključila da žalba [E. K-a] mora da se odbije zato što je podneta od strane neovlašćenog lica.
16. Upravna žalba podneta Vrhovnom sudu od strane DP „Gornji Ibar“ je odbijena kao neosnovana 17. jula 2009. god., pošto je Sud bio mišljenja da su navodi podnosioca zahteva bili u suprotnosti sa činjeničnim stanjem kao što je utvrđeno od strane KAK-a i dokazima u spisima predmeta koji su pokazali da je E. K. bio ovlašćen od strane „2M“ da ga zastupa, a ne od strane tužioca DP „Gornji Ibar“. Zaključak KAK-a da je E. K. bio neovlašćena stranka, stoga bio je pravičan i nije bilo kršenje zakona.
17. Zahtev za zaštitu zakonitosti podnet od strane Državnog tužioca po osnovu da presuda nije sadržala nijedan razlog u pogledu odlučujućih činjenica odbijen je kao neosnovan presudom Vrhovnog suda od 27. avgusta 2010. Sud je odlučio da nedostatak obrazloženja što se tiče odlučujućih činjenica nije predstavljao osnov po kojem bi državni tužilac mogao da podnese zahtev za zaštitu zakonitosti i usvojio u potpunosti zaključak prve instance da je pravni zastupnik podnosioca zahteva bio KPA, odnosno KAP.

Navodi podnosioca zahteva

18. Podnosilac zahteva tvrdi da je odlukama Opštine Mitrovica, Katastarske agencije Kosova i Vrhovnog suda došlo do kršenja člana 24. [Jednakost pred zakonom], stava 1. kao i člana 46. [Zaštita imovine], stava 1. pri tom povređujući njegovo pravo na jednaku sudsku zaštitu i na imovinu.
19. Po mišljenju podnosioca zahteva, Vrhovni sud je odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti bez obrazloženja zašto je isti sud u upravnom postupku ustanovio da je njegov zastupnik Enver Kadriu neovlašćen.

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Što se tiče navoda podnosioca zahteva da je povređeno njegovo pravo zagaranovano članom 24. [Jednakost pred zakonom] i članom 46. [Zaštita imovine] Ustava, Sud primećuje da, da bi mogao da presudi po žalbi podnosioca zahteva, prvo treba da

razmotri da li je on ispunio sve uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom i Poslovnikom o radu.

21. U ovom pogledu, Sud primećuje da podnosilac zahteva ne može da se žali da su redovni sudovi počinili greške u činjenicama ili zakonu, ukoliko nisu narušili prava i slobode zaštićene Ustavom.
22. U vezi s tim, Ustavni sud naglašava da po Ustavu njegova dužnost nije da postupa kao žalbeni sud, ili sud četvrtog stepena na odluke donesene od strane redovnih sudova. Njihova uloga je tumačenje i primena relevantnih pravila proceduralnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [Gc], br. 30544/96, stav 28. Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-1).
23. Ustavni sud može samo razmotriti da li su dokazi izneti na takav način, kao i postupak uopšte, gledajući u celosti, izvršen na takav način da je podnosilac zahteva imao pravičan sudski proces (vidi *mutatis mutandis*, Rešenje o neprihvatljivosti od 10. marta 2011. god. u slučaju br. KI. 49/10 Abdullah Shkodra – Ocena ustavnosti presude Okružnog suda u Gnjilanu, AC. br. 70/2010, od 15. aprila 2010. god.
24. Što se tiče konkretnog slučaja, Sud primećuje da su se upravni organi i Vrhovni sud bavili samo preliminarnim pitanjem da li se E. K. može smatrati ovlašćenim licem da u ime podnosioca zahteva podnese zahtev za parcelizaciju i prenos nepokretnosti određenih katastarskih parcela i došlo se do zaključka da on nije bio ovlašćeno lice. Do sada ove institucije očigledno nisu razmotrile osnovno pitanje u vezi sa imovinskim pravima, kako tvrdi podnosilac zahteva.
25. Što se tiče pitanja da li je podnosilac zahteva bio propisno zastupljen pred različitim instancama, Sud smatra da podnosilac zahteva nije dokazivao na koji način su presude Vrhovnog suda bile nepravilne ili ukaljane arbitrarnošću (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, odluka ESLJP-a o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. i Vanek protiv Slovačke Republike, Odluka ESLJP-a o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005) i da su predstavljale povredu ustavnih prava na koja se poziva podnosilac zahteva.
26. Pod ovim uslovima, zahtev treba da bude odbijen kao očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 (1.c) Poslovnika o radu koje predviđa: „*Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.*”

Ocena zahteva za privremenu meru

27. Što se tiče zahteva podnosioca da Sud uvede privremenu meru, Sud se poziva na član 27. Zakona i, tačnije, na pravilo 54. stav 1. Poslovnika o radu koji određuju da uvek kada upućivanje nije rešeno pred Sudom i kada Sud nije presudio o merodavnosti predmeta, strana može zahtevati uvođenje privremenih mera. Međutim uzimajući u obzir da je zahtev proglašen neprihvatljivim, podnosilac zahteva, shodno pravilu 54. stavu 1. Poslovnika o radu, nema pravo da zahteva privremene mere.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa pravilom 36. stavom 1. tačkom c i pravilom 56. stavom 2. Poslovnika o radu, dana...2011. god. ...

ODLUČUJE

- I. **DA ODBACI** zahtev kao neprihvatljiv;
- II. **DA ODBIJE** zahtev za privremenu meru;
- III. Ova odluka će biti dostavljena stranama i biće objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Dr. Iliriana Islami

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani